

Novo obraćenje

Korizma nam danas postavlja to odlučujuće pitanje: Rastem li ja u svojoj vjernosti prema Kristu, u svojoj potrebi za svetošću?

Živim li ja širokogrudno apostolat u svakodnevici, svom običnom radu, među svojim poslovnim kolegama?

‘OBRAĆENJE DJECE BOŽJE,
Homilija održana 2. ožujka
1952., 1. korizmena nedjelja.’

1.01.2011.

*OBRAĆENJE DJECE BOŽJE, Homilija
održana 2. ožujka 1952., 1. korizmena
nedjelja.*

Korizma nam danas postavlja to
odlučujuće pitanje: Rastem li ja u
svojoj vjernosti prema Kristu, u
svojoj potrebi za svetošću? Živim li ja
širokogrudno apostolat u
svakodnevici, svom običnom radu,
među svojim poslovnim kolegama?

Susret s Kristom, 58

Moramo sačuvati mladu dušu

Počela je korizma vrijeme pokore,
čišćenja, obraćenja.

Taj zadatak nije lagan. Kršćanstvo
nije neki udoban put: nije

dovoljno pripadati Crkvi, a onda
jednostavno pustiti da godina

za godinom prolazi. Prvo obraćenje –
jedinstven nezaboravan

trenutak, u kojemu smo jasno
spoznali što Bog od

nas očekuje – vrlo je važno u našem
životu, u životu kršćanina;

no još su važnija i teža sva druga
obraćenja koja slijede

nakon prvoga. I kako bismo olakšali
djelovanje milosti u tim

kasnijim obraćenjima, moramo
sačuvati mladu dušu, moramo

zazivati Gospodina, moramo znati
slušati kako bismo u

sebi otkrili krive stvari i mogli moliti
za oproštenje.

Kako bismo mogli korizmu bolje
započeti? Obnavljamo

vjeru, nadu i ljubav; iz toga proizlazi
stav pokore, potreba za

očišćenjem. Korizmeno vrijeme
nadaje nam ne samo priliku
da činimo više vanjskih djela pokore;
kad bismo samo na to
mislili, onda bi nam izmaknulo
duboko značenje toga vremena
za kršćanski život, jer vanjska djela
moraju, kako rekoh,
nastati iz vjere, iz nade i iz ljubavi.

Susret s Kristom, 57

Nasljedujte Boga

Uovoj korizmi želimo ponovno
shvatiti da kršćanin ne smije biti
površan. Pa bio on
sav zaokupljen svojim uobičajenim
poslom, pretovaren
zadaćama i stalnim napetostima kao
svi drugi ljudi, -

kršćanin se mora ipak istodobno sasvim pouzdati u Boga, jer je dijete Božje.

Božje sinovstvo divna je istina, utješna tajna. Ono posve ispunja naš duhovni život, jer po njemu učimo se ophoditi sasvojim nebeskim Ocem, upoznati ga i ljubiti Ga. Ono nadom ispunja našu nutarnju borbu i ono nam dariva povjerljivu jednostavnost male djece. Još više: upravo zato što smo djeca Božja, s ljubavlju i s divljenjem gledamo na sve stvari koje potječu iz ruke božanskog Oca Stvoritelja. Na taj način živimo kontemplativno usred svijeta i ljubimo ovaj svijet.

Liturgija korizme objašnjava posljedicu Adamova grijeha

u čovjekovu životu. Adam nije želio biti dobar sin Božji I suprotstavio se. Istodobno čujemo i stalni odjek felix culpa –

blagoslovljena, usrećujuća krivnja – o kojoj će u Uskrsnom

bdjenju pjevati cijela Crkva (Uskrsni hvalospjev).

Kad je došla punina vremenâ, posla Bog svog jedinoro |

enog Sina na svijet, da ponovno uspostavi mir: da otkupljujući

ljude od grijeha, ut adoptionem filorum recipere mus

(Gal 4,5), postanemo djeca Božja, oslobođeni od jarma grijeha

i sposobni za dioništvo u životu Presvetoga Trojstva. I

tako je ON toga novoga čovjeka, taj kalem djece Božje (usp.

Rim 6,4-5) osposobio da cijeli svijet oslobodi od nereda i

sve obnovi u Kristu (Ef 1,5-10), koji je sve pomirio s Bogom
(usp. Kol 1, 20).

Dakle, vrijeme pokore. No, kako vidimo, to nije ništa negativno.

Korizma se mora živjeti iz duha sinovstva, koje

nam je Krist priopćio i koje boravi u našoj duši (usp. Gal

4,6). Gospodin nas zove da Mu se približimo sa željom da

Mu budemo jednaki: Naslijedujte Boga, budući da ste ljubljena

djeca (Ef 5,1). Tako možemo ponizno ali gorljivo djelovati

na Božjem planu: sjediniti što je odvojeno, spasiti što

je izgubljeno, sastaviti što se zbog grješnih ljudi raspalo, dovesti

dobro dočetku ono što je skrenulo s pravog.

Susret s Kristom, 65

Novo obraćenje

Savjetujem ti da se koji put pokušaš vratiti

unatrag... na početak svog “prvog obraćenja”,

što nije baš ponovno postati djetetom, ali mu

mnogo nalikuje: u duhovnom je životu potrebno

prepustiti se vo | enju s punim povjerenjem, bez

straha i dvoličnosti; mora se razgovarati s potpunom

jasnoćom o svemu što se ima u glavi i u duši.

Brazda, 145

Do obraćenja se uspinje poniznošću,
putevima spuštanja.

Brazda, 278

Ne kloni nikada duhom, jer Gospodin
je uvijek raspoloživ da ti dadne
potrebnu milost za novo obraćenje
koju upravo trebaš, za tvoje
uzdizanje u vrhunaravnom smislu.

Kovačnica, 237